

UDENRIGSMINISTERIET

EUROPAUDVALGET (2. samling)

Alm. del - bilag 1155 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

27. september 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 4. oktober 2002 – dagsordenspunkt rådsmøde (beskæftigelse, social- og arbejdsmarkedspolitik, sundheds- og forbrugerpolitik) den 8. oktober 2002 – vedlægges Beskæftigelsesministeriets, Socialministeriets og Indenrigs- og Sundhedsministeriets notat vedrørende de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

Aktuelt notat

Beskæftigelsesministeriet
Socialministeriet
Ligestillingsafdelingen
Indenrigs- og Sundhedsministeriet

LDJ
Int. kt.

Rådsmøde for ministre for beskæftigelse, sociale forhold, sundhed og forbrugerbeskyttelse den 8. oktober 2002 i Luxembourg

27. september 2002
J.nr. 7171-0039

Dagsorden forventes at se således ud:

1. **Beskæftigelse**
 - a) **Kommissionens meddelelse om status for fem år med den europæiske beskæftigelsesstrategi**
 - b) **Kommissionens meddelelse om strømning af de årlige cyklusser for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken**
- Orienteringsdebat

Side 3

2. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende arbejdsvilkår for vikaransatte**
- Mundtlig statusrapport

Side 14

3. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedrørende minimums sikkerheds- og sundhedskrav i forbindelse med arbejdstageres udsættelse for risici i forbindelse med fysiske agenser (elektromagnetiske felter og bølger)**
- Formandskabets orientering

Side 21

4. **Bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. Fælles målsætninger for den anden runde af de nationale handlingsplaner for fremme af social rummelighed**
- Mundtlig statusrapport

Side 24

5. **Modernisering af social beskyttelse**
- Mundtlig statusrapport

Side 26

6. **Køn og marginalisering**
- Orienteringsdebat

Side 27

7. **Briefing vedrørende formandskabets aktiviteter:**
 - a) **Det uformelle ministermøde (beskæftigelse og sociale anliggender), Kolding, den 11.-13. juli 2002**
 - b) **Konference "Rummelighed - gennem social dialog og partnerskab", Skagen, den 5.-6. september 2002**

- c) **Konference "Køn og social udstødelse", København, 26.-27. september 2002** s. 2/34
- d) **Konference om "Menneskehandel", København, 18.-20. september 2002** **Side 29**
- 8. (Evt.) Forberedelse af WHO's tobakskonvention**
- Fastlæggelse af EU's fælles forhandlingsposition **Side 32**
- 9. Eventuelt**
- Opfølgning på Verdenstopmødet i Johannesburg **Side 34**

Dagsordenens pkt. 1: Beskæftigelsen

1a) Kommissionens meddelelse om evaluering af EU's beskæftigelsesstrategi

- Orienterende debat

Nyt punkt

1. Baggrund

Den europæiske beskæftigelsesstrategi blev sat i gang i Luxembourg i 1997 med den ambition, at der inden for en fem-årig periode skulle opnås mærkbare fremskridt med hensyn til nedbringelse af langtids- og ungdomsledigheden. Det Europæiske Råd i Lissabon i 2000 opdaterede strategien, bl.a. med målet om fuld beskæftigelse. På Det Europæiske Råd i Nice blev der truffet beslutning om, at der i 2002 skulle udarbejdes en dybtgående evaluering af beskæftigelsesstrategiens første fem år.

Kommissionens meddelelse gør status og evaluerer erfaringerne fra fem år med en europæisk beskæftigelsesstrategi. Evalueringen sker på basis af en generel vurdering af de resultater, der er opnået på de europæiske arbejdsmarkeder, herunder en evaluering af de politikker, som blev implementeret af medlemslandene i forbindelse med Luxembourg-processen.

Meddelelsen giver samtidig et bud på de vigtigste spørgsmål, der skal tages op, når rammerne for fremtidens beskæftigelsesstrategi skal lægges.

Beskæftigelseskomiteen (EMCO) har på møde den 20. september 2002 udarbejdet en udtalelse, hvori komiteen fastlægger rammerne for revisionen af den europæiske beskæftigelsesstrategi (EES).

2. Indhold

Kommissionen har med baggrund i evalueringen af strategien draget følgende hovedkonklusioner:

- **Forbedringer af den strukturelle beskæftigelse i EU.** Der er siden 1997 blevet skabt mere end 10 millioner nye job, og arbejdsløsheden er faldet med mere end 4 millioner svarende til et fald på ca. 25 %. I den samme periode er arbejdsstyrken vokset med næsten 5 millioner mennesker.
- **De nationale beskæftigelsespolitikker er i overensstemmelse med de vedtagne europæiske mål og retningslinjer.** Det er svært at afgøre, hvor stor en del af den generelle forbedring af beskæftigelsessituationen i Unionen, der kan tilskrives beskæftigelsesstrategien. Der synes imidlertid at være belæg for at antage, at der er sket et signifikant skift i de nationale beskæftigelsespolitikker som konsekvens af de overordnede mål, der er fastsat i beskæftigelsesstrategiens retningslinjer.
- **Den åbne koordinationsmetode har bevist sin effektivitet med hensyn til at fremme politisk samarbejde.** Luxembourg-processen har været medvirkende til at skabe partnerskaber og nye arbejdsmetoder - både på nationalt og på EU-niveau. Det vurderes derfor, at beskæftigelsesstrategien har

medført ændringer i de nationale politikformuleringer, og at fokus nu går i retning af at se på fremme af vækst i beskæftigelsen mere end at tackle arbejdsløsheden.

s. 4/34

Kommissionen konkluderer endvidere, at der til trods for fremskridtene udestår en række udfordringer og peger på fire hovedproblemer, der bør indgå i en reform af strategien:

- **Behov for klare mål, der kan modsvare de politiske udfordringer.** Det anføres, at beskæftigelsesstrategien er under forandring (der nævnes som eksempler bl.a. flaskehalsproblemer, ændringer i demografien og udvidelsen af EU), og at strategien bør udvikles i denne kontekst.
- **Behov for at forenkle de politiske retningslinier uden at ødelægge deres effektivitet.** Det anføres, at enklere retningslinier vil forenkle prioriteringerne, lette kommunikationen mellem interessenterne og gøre en mere enkel overvågning mulig. Det foreslås, at forenklingen primært skal ske gennem klarere definitioner af de ønskede forbedringer på de europæiske arbejdsmarkeder, at der sker en koncentration om de prioriterede opgaver, at strategien bliver mere resultatorienteret, og at der kommer mere fokus på implementeringen end på den årlige udarbejdelse af retningslinier.
- **Behov for at forbedre ledelse og partnerskab i effektueringen af strategien** Der peges bl.a. på en højere grad af samarbejde med og mellem de sociale partnere og organisationerne, samarbejde på forskellige territoriale niveauer og interministerielt samarbejde.
- **Behov for at sikre en højere grad af overensstemmelse og sammenhæng til andre relevante EU-processer.** Det Europæiske Råd i Barcelona efterlyste en højere grad af strømlining af de relevante processer. Der blev specielt peget på en synkronisering af de overordnede økonomiske retningslinier og Beskæftigelsespakken. Synkronisering vil angiveligt betyde en bedre koordination af de politiske budskaber, som bliver udsendt via de to redskaber.

Beskæftigelseskomiteens udtalelse

Beskæftigelseskomiteen erklærer sig generelt enig i indholdet i Kommissionens meddelelse og fremhæver konklusionerne fra topmødet i Barcelona som retningsgivende for en fremtidig beskæftigelsesstrategi. Lissabonmålsætningerne fremhæves af komiteen som centrale for strategien.

På den baggrund identificerer komiteen bl.a. følgende elementer som centrale for evaluering af beskæftigelsesstrategien:

- Beskæftigelsesstrategien skal fortsat dække hele spektret af beskæftigelsespolitikken.
- Der skal være større fokus på resultater af strategien i forhold til Lissabonmålsætningerne.
- En revideret og forenklet beskæftigelsesstrategi med færre retningslinier bør særligt fokusere på at:
 - skabe jobs og øge udbuddet af arbejdskraft (inkl. aktiv aldring),

- forbedre kvalitet i arbejde,
 - fremme en aktiv og forebyggende arbejdsmarkedspolitik,
 - reformere skatte- og overførselssystemer (inkl. incitamenter til at søge og forblive i arbejde),
 - fremme, forudsige og håndtere forandring,
 - forbedre arbejdsmarkedets funktionsmåde,
 - sikre både fleksibilitet og sikkerhed,
 - fremme livslang læring, arbejdsstyrkens kvalifikationer og mobilitet,
 - fremme iværksætterkultur,
 - styrke ligestilling (herunder sammenhængen mellem arbejde og familieliv),
 - bekæmpe diskrimination.
- Større stabilitet i retningslinierne over tid og fokus på udfordringerne på mellemlangt sigt. Ændringer i retningslinierne skal ikke nødvendigvis finde sted hvert år. Overlapning med andre processer skal, når det er muligt, undgås specielt ved at sikre koordination og komplementaritet mellem beskæftigelsesstrategien og de overordnede økonomisk politiske retningslinier.
 - Udarbejdelsen af nationale handlingsplaner om beskæftigelse bør simplificeres og foregå i en flerårig cyklus.
 - Det bør prioriteres at udarbejde et mere effektivt sæt af indikatorer, som er robuste, sammenlignelige og opdaterede m.h.t. data.
 - Vigtigheden af arbejdsmarkedets parters bidrag ved gennemførelsen af beskæftigelsesstrategien. Man bør overveje, hvordan Europa-Parlamentet såvel som nationale parlamenter kan involveres aktivt i udviklingen af beskæftigelsesstrategien.

Beskæftigelseskomiteen fremhæver yderligere, at kalenderen for de overordnede økonomisk politiske retningslinier og retningslinierne for beskæftigelse bør synkronisere, og der henvises i den forbindelse til Kommissionens meddelelse "Strømlining af de årlige økonomiske og beskæftigelsesmæssige koordinationsprocesser". Det fremhæves endvidere, at Rådet bør levere et selvstændigt bidrag til Det Europæiske Råds forårstopmøde.

Komiteen fortsætter sine drøftelser af strømliningsproblematikken og vil fremlægge en udtalelse herom på Rådets møde i december 2002.

3. Danske regler

Der er ikke danske regler på området.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen tager i sin meddelelse ikke stilling til forslagene i relation til nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Beskæftigelsestrategien, herunder retningslinierne for beskæftigelse, bidrager under anvendelse af den åbne koordinationsmetode til at styrke samordningen af medlemslandenes beskæftigelsespolitik, som er de enkelte landes ansvar, inden for rammerne af traktaten. Efter regeringens opfattelse er forslagene derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Høring

s. 6/34

Meddelelsen har været sendt i høring i EU-specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold.

Amtsrådsforeningen er overordnet set enige i meddelelsens hovedkonklusioner. Det er af afgørende betydning, at beskæftigelsesstrategien bliver mere resultatorienteret, og at der bliver sat fokus på implementeringen af de retningslinier, som bliver udarbejdet for at forbedre situationen på de europæiske arbejdsmarkeder.

Ligeledes er det vigtigt at forstærke samarbejdet mellem de sociale partnere på forskellige niveauer, og at dette samarbejde også bliver regionalt forankret.

Amtsrådsforeningen vil også understrege, at den åbne koordinationsmetode har haft en god effekt i forhold til at fremme samarbejde omkring beskæftigelsesstrategien. Det skal dog i den forbindelse understreges, at det er vigtigt, at alle involverede parter på arbejdsmarkedsområdet bliver hørt i forbindelse med beskæftigelsesinitiativer fra Kommissionens side.

Det er DA's vurdering, at den fælles strategi har været med til at bringe større fokus på beskæftigelsespolitikken, men at man skal være varsom med at overvurdere den selvstændige effekt af den europæiske beskæftigelsesstrategi på beskæftigelsesvæksten de senere år.

DA finder, at man fra dansk side bør være positiv i sin støtte til den europæiske beskæftigelsesstrategi og understrege anvendelsen af den åbne koordinationsmetode.

Der er brug for, at vi fra dansk side går konstruktivt ind i en dialog om en revision af beskæftigelsesretningslinierne med henblik på at opnå retningslinier, som er mere enkle og strømlinede i forhold til de grundlæggende strukturproblemer på arbejdsmarkedet.

Det er DA's vurdering, at den europæiske beskæftigelsespolitik har udviklet sig til et mere og mere kompliceret sæt af detaljerede krav til de enkelte landes beskæftigelsespolitikker. DA finder derfor Kommissionens konklusioner om, at der er behov for klare mål og forenklinger i de politiske retningslinier rigtig.

DA finder, at et udgangspunkt for en revision af beskæftigelsesretningslinierne i første omgang bør være at få drøftet og fastlagt nogle fundamentale principper for strukturen i de fremtidige beskæftigelsesretningslinier.

DA finder, at følgende principper bør lægges til grund ved en revision af retningslinierne:

- Målsætninger på europæisk plan i beskæftigelsesstrategien skal være strategiske mål, f.eks. formuleret som krav til beskæftigelsesfrekvensen, som de er formuleret i Lissabon-målsætningerne.
- Målsætningerne skal være analytisk funderet, det vil sige være forankret i strukturelle udfordringer på arbejdsmarkedet i Europa, f.eks.

aldringen af den europæiske befolkning, behov for mobilitet og kvalificering af arbejdsstyrken samt vilkår for virksomhederne i at skabe flere jobs.

- Der fastsættes et maksimum for antallet af strategiske mål.
- Beskæftigelsesretningslinierne bør formuleres så robuste, at der ikke er behov for ændringer hvert år.
- Beskæftigelsesretningslinierne bør koordineres med andre processer.
- Beskæftigelsesmålsætningerne skal fortsat vedtages af Det Europæiske Råd og dermed være forpligtende for medlemsstaterne.
- Involveringen af arbejdsmarkedets parter bør ske både på europæisk plan gennem UNICE og EFS og i et årligt trepartstopmøde og på den nationale plan uden, at der etableres en selvstændig parallel europæisk proces hos parterne.
- Det bør sikres, at medlemsstaterne i langt højere grad bliver forpligtet til at inddrage arbejdsmarkedets parter i den nationale strategi til fremme af beskæftigelsen – NAP'en.
- Parternes suverænitet respekteres. Det vil sige, at det bør respekteres og anerkendes, at aftaler mellem parterne sker som led i en forhandling, som gør det vanskeligt, at parterne på forhånd kan forpligte sig på bestemte strategier.

FTF finder, at man fra dansk side fortsat bør være foregangsland i forhold til arbejdet med den europæiske beskæftigelsesstrategi både i forhold til opstilling af ambitiøse målsætninger for beskæftigelsespolitikken og til at sikre en implementering af de vedtagne retningslinjer.

FTF finder i den forbindelse:

- at der bør ske en bedre koordinering mellem de økonomiske retningslinjer og
- beskæftigelsesretningslinjerne,
- at der bør ske en fokusering af beskæftigelsesretningslinjerne gennem opstilling af færre overordnede målsætninger. De beskæftigelsespolitiske målsætninger bør forholde sig til de grundlæggende udfordringer på arbejdsmarkedet, f.eks. vedrørende beskæftigelsesfrekvens, arbejdsstyrkens aldring og manglen på kvalificeret arbejdskraft,
- at den beskæftigelsespolitiske strategi fastholdes over en længere periode og ikke konstant udsættes for knopskydninger,
- at der bør lægges større vægt på de enkelte landes implementering af beskæftigelsesretningslinjerne,
- at de nationale handlingsplaner fortsat udgør krumtappen i beskæftigelsesstrategien,
- at de nationale handlingsplaner fortsat er regeringens ansvar, men at der sker en øget inddragelse af arbejdsmarkedets parter i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner, og

- at parternes inddragelse på såvel europæisk som nationalt niveau sker som en integreret proces, således at der ikke etableres nye selvstændige partsprocesser.

LO kan tilslutte sig hovedlinjerne i den opridsede danske holdning til Kommissionens meddelelse vedrørende status for EES. De opridsede elementer, som man fra dansk side finder bør indgå i forbindelse med en revision af strategien, dækker også LO's ønsker om øget resultatorientering i forhold til hovedudfordringer på arbejdsmarkedet og et samarbejde om målrettet gennemførelse af fælles fastlagte og mere enkle mål. LO opfordrer ministeriet til at tage initiativ til et samarbejde om, hvordan den ønskede forenkling af retningslinier/indikatorer konkret kan tilvejebringes mest hensigtsmæssigt.

6. Tidligere forelæggelser

Kommissionens meddelelse har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen vurderes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen vurderes ikke at have umiddelbare samfundsøkonomiske konsekvenser. En revideret og mere strømlinet beskæftigelsesstrategi vurderes i begrænset omfang at kunne bidrage positivt til de europæiske arbejdsmarkeders funktionsmåde, herunder det danske.

1 b) Kommissionens meddelelse om strømlining af de årlige cykluser for den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken

1. Baggrund

Kommissionen har den 3. september 2002 udsendt en meddelelse med titlen: "On streamlining the annual economic and policy co-ordination cycles".

Meddelelsen skal ses på baggrund af behovet for en mere effektiv koordinati-on af EU's økonomiske, beskæftigelsesmæssige, sociale og miljømæssige strategier, som gennemføres ved hjælp af en lang række politiske koordinati-onsprocesser.

Den øgede kompleksitet har medført et voksende behov for strømlining og synkronisering af de relevante processer. Endvidere konstaterer Kommissio-nen et behov for i højere grad at rette disse processer mod det mellemlange og det lange sigt. Det Europæiske Råd i Barcelona i marts 2002 anmodede såle-des Kommissionen og Rådet om at strømline de politiske koordinationspro-cesser, således at der fokuseres på gennemførelse snarere end på en årlige op-stilling af retningslinjer og besluttede, at tidsplanerne for vedtagelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og den årlige beskæftigelses-pakke skal synkroniseres snarest muligt.

Det danske formandskab har fremlagt et formandskabspapir om strømlinin-gen af processerne.

2. Indhold

Kommissionen opstiller følgende forslag til procedure med henblik på en bedre strømlining af de politiske koordinationsprocesser:

1. Kommissionen vil i sin forårsrapport til DER's forårsmøde fremhæve de hovedområder, hvor der er behov for yderligere fremskridt, og de vigtigste politiske indstillinger, hvor der er behov for en generel vejledning fra DER.

2. Forårsrapporten vil blive præsenteret sammen med en gennemførelsespak-ke ("Implementation Package"), som omfatter rapporten om implementering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, udkast til fællesrappor-ten vedr. beskæftigelsen og gennemførelsesrapporten vedr. strategien for det indre marked. Andre rapporter og måltavler ("scoreboards") fra Kommission vil ligeledes indgå i gennemførelsespakken og forårsrapporten.

3. På basis af de politiske indstillinger, som vedtages på DER's forårsmøde, vil Kommissionen præsentere en retningslinjepakke ("Guidelines Package"), som vil omfatte Kommissionens forslag til generelle og landespecifikke hen-stillinger i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, beskæftigelses-retningslinjerne og de årlige beskæftigelseshenstillinger til medlemslandene. Retningslinjepakkerne skal i princippet dække en treårig periode. Retningslin-jerne vil blive udgivet hvert år med henblik på at tage hensyn til evt. nye ud-viklinger men skal i øvrigt holdes uændret i den treårige periode. Kommissio-nen forbeholder sig ret til at fremlægge forslag som led i en fuld procedure for

de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer også i de mellemliggende år, hvis omstændighederne tilsiger det.

s. 10/34

4. Efter yderligere forberedelse i de relevante rådsformationer forud for DER's møde i juni hvert år, og efter topmødets stillingtagen hertil, skal de relevante rådsformationer vedtage de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, beskæftigelsesretningslinjerne og henstillingerne til medlemslandene og/eller godkende handlingsplaner inden for deres respektive områder.

5. I forbindelse med medlemslandenes rapportering senest i oktober om gennemførelsen af de politikker, der er vedtaget på europæisk plan, foreslår Kommissionen færre og mere omfattende rapporter, som også kan dække oplysninger om nye sager. I en fodnote er Kommissionen åben for muligheden for, at medlemslandene kan fremsende den nødvendige information i en enkelt rapport om de økonomiske politikker. De nationale handlingsplaner vedr. beskæftigelsen skal dog fortsat fremsendes i en separat rapport (se nedenfor om indholdet).

6. Disse oplysninger fra medlemslandene vil udgøre grundlaget for Kommissionens næste forårsrapport og gennemførelsespakke, hvorved en ny periode går i gang.

Kommissionen peger på, at der vil være fordele ved at strømline andre relevante processer med ovennævnte procedure med henblik på, at disse kan indgå i forårsrapporten og gennemførelsespakken.

For så vidt angår de processer, der er iværksat under det sociale område, vil Kommissionen i de kommende måneder reflektere over, hvordan man kan strømline den åbne koordinationsmetode på dette område - for tiden dækkende social inklusion og pensioner - og hvordan dette kan forbindes med den nye strømlinede tilgang.

For så vidt angår *indholdet* i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og beskæftigelsesretningslinjerne foreslår Kommissionen, at der lægges mere vægt på det mellemlange sigt med henblik på at give større stabilitet i retningslinjerne og henstillingerne. Det vil give medlemslandene bedre mulighed for at tilrettelægge en strategi, der sigter mod at følge retningslinjerne og henstillingerne; det vil gøre det muligt mere klart at relatere den politiske strategi til de langsigtede mål i Lissabon-strategien; og det vil flytte fokus fra at definere politiske strategier til at gennemføre dem.

Om forholdet mellem de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og beskæftigelsesretningslinjerne skriver Kommissionen, at beskæftigelsesretningslinjerne skal være i fuld overensstemmelse med de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer. En strømlining af processerne kræver ifølge Kommissionen, at der skelnes klarere mellem på den ene side de brede henstillinger om beskæftigelse i de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer, der fastlægger den generelle økonomisk-politiske ramme, og på den anden side de mere specifikke retningslinjer og henstillinger under beskæftigelsesstrategien. Kommissionen vurderer, at en synkronisering af de to processer vil give bedre muligheder for at sikre en sådan sammenhæng.

For så vidt angår de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen er Kommissionen i bilag 2 åben over for, at disse rapporter skifter karakter fra år til år. Kommissionen forestiller sig således, at medlemslandene hvert tredje år, dvs. efter vedtagelsen af nye retningslinjer, koncentrerer deres rapportering om planlagte politiske initiativer, som skal sikre gennemførelsen af de nye retningslinjer. I de to mellemliggende år kan medlemslandene koncentrere sig om en beskrivelse af den faktiske gennemførelse. Kommissionen vurderer også, at der muligvis ikke er behov for at rapportere om alle policyområder hvert år, hvilket også er i overensstemmelse med den reviderede Cardiff-proces.

For så vidt angår *timing* foreslår Kommissionen, at ovennævnte procedure iværksættes forud for forårstopmødet i 2003. Udkastet til den fælles beskæftigelsesrapport vil dog i overgangsfasen blive vedtaget af Kommissionen i efteråret 2002, hvor den ifølge den nye cyklus fremover vil blive vedtaget i januar sammen med forårsrapporten og gennemførelsesrapporten.

Til slut peger Kommissionen på, at ovennævnte strømning er så meget desto mere påkrævet i lyset af den kommende udvidelse, som givet vil øge kompleksiteten i de mange processer.

Formandskabets papir lægger vægt på, at der i de relevante ansvarlige rådsformationer sker en mere effektiv forberedelse af forårstopmøderne i Det Europæiske Råd, især ved, at Rådet vurderer og tager stilling til alle forslag til nye initiativer til vedtagelse på det kommende forårstopmøde, herunder eventuelle forslag til nye mål.

I denne forbindelse foreslås det, at Kommissionen hvert år i oktober fremlægger en ny form for fremadskuende synteserapport, der stiller forslag til konklusioner vedrørende nye initiativer til vedtagelse på det kommende forårstopmøde. Rapporten skal danne grundlag for behandling af forslagene i de relevante rådsformationer, komitéer og arbejdsgrupper. Alle forslag til nye initiativer skal behandles inden for disse rammer. I lyset heraf vil de relevante rådsformationer kunne forberede papirer med nøglespørgsmål i relation til deres respektive kompetenceområder. Papirerne kan konsolideres i ét papir forud for forårstopmødet.

Formandskabets papir foreslår endvidere en tidsmæssig synkronisering af de overordnede økonomisk-politiske retningslinjer og beskæftigelsespakken, hvilket bl.a. indebærer, at tidsplanen for vedtagelse af beskæftigelsespakken ændres, så den svarer til tidsplanen for de overordnede retningslinjer. De relevante rådsformationers papirer med hovedlinjerne for de overordnede retningslinjer og beskæftigelsespakken skal således vedtages på forårstopmøderne, hvorefter de overordnede retningslinjer og beskæftigelsespakken på baggrund af forslag fra Kommissionen udarbejdes og vedtages af de ansvarlige rådsformationer i forbindelse med Det Europæiske Råds møde i juni.

Formandskabets papir foreslår, at man indfører en flerårig cyklus, så de overordnede retningslinjer og beskæftigelsesretningslinjer/henstillinger, som vedtages i et givet år, gælder for en periode på 2 eller 3 år. I de mellemliggende

år skal der vedtages opdaterede retningslinjer med strengt begrænsede ændringer begrundet i ny økonomisk udvikling. Det foreslås også, at de nationale handlingsplaner for beskæftigelse og rapporterne om reformer på produkt- og kapitalmarkeder fremlægges hvert andet år, nemlig i slutningen af de mellemliggende år. Stabilitets- og konvergensprogrammerne fremlægges fortsat hvert år og kan indeholde et anneks vedrørende gennemførelsen af strukturpolitik i de år, hvor de øvrige nationale rapporter ikke fremlægges.

For så vidt angår indholdet af de overordnede retningslinjer foreslår formandskabets papir, at den generelle del af retningslinjerne skal være kortere og mere fokuseret, og at den strukturpolitiske del skal fokusere på hovedudfordringer, såsom markedernes funktionsmåde, priser, incitamenter og større institutionelle barrierer.

Formandskabets papir lægger vægt på, at strømliningen bidrager til at minimere overlappningen mellem de forskellige processer. Løbende afrapportering af nationale tiltag skal ifølge formandskabets papir håndteres inden for de eksisterende processer. Nye politisk prioriterede områder, som der ikke skal afrapporteres om løbende i de eksisterende processer, kan analyseres i engangsprojekter, der f.eks. resulterer i en rapport fra Rådet til Det Europæiske Råd. For så vidt angår initiativer vedrørende den sociale dimension, herunder pensioner, sundhed og social inklusion, bør det overvejes, om kommende opdateringer af information om nationale politiktiltag kan ske inden for de eksisterende processer.

Papiret lægger op til, at en række rådsformationer skal drøfte streamlining med henblik på en endelig beslutning på forårstopmødet i 2003, og at ECOFIN ventes at vedtage en udtalelse i december 2002.

3. Gældende dansk ret

Der er ingen gældende dansk ret på området.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionens meddelelse vedrører ændringer af procedurene vedrørende politikkoordinationen i EU. Regeringen finder, at dette selvsagt må gennemføres på fællesskabsniveau.

5. Høring

Meddelelsen har været sendt i høring i EF-specialudvalget for arbejdsmarked og sociale forhold.

Der er udelukkende modtaget høringssvar fra DA.

DA støtter intentionen om at få en mere strømlinet og mere effektiv koordination på en lang række politiske koordineringsprocesser. Der er efter DA's vurdering brug for, at de politiske målsætninger og prioriteringer fremstår langt mere klart, og at der sikres en indbyrdes konsistens i mellem de forskellige strategier.

Det er DA's vurdering, at det bør være en dansk holdning, at der ikke sker en fuldstændig ligestilling mellem den makroøkonomiske strategi og den euro-

pæriske beskæftigelsesstrategi. Efter DA's opfattelse bør de makroøkonomiske målsætninger være det centrale instrument, der fastlægger en overordnet ramme for samfundsøkonomien.

DA finder det særdeles relevant, at Kommissionen peger på, at der er behov for at rette de forskellige processer mod det mellemlange og det lange sigt. Efter DA's vurdering bør dette indebære, at man i langt højere grad fastsætter strategiske mål på europæisk plan og overlader det til medlemsstaterne at udmønte de strategiske mål i nationale strategier.

DA finder det endvidere væsentligt, at der sker en kraftig reduktion i anvendelsen af indikatorer, og at de indikatorer, som anvendes, er orienteret mod at måle, om der opnås resultater.

DA finder, at Kommissionen bør fremskynde sine overvejelser om, hvordan det er muligt at strømline den åbne koordinationsmetode i relation til det socialpolitiske område.

Efter DA's vurdering bør de elementer, som peger mod arbejdsmarkedet i den europæiske proces i relation til NAP-inclusion, opgives som en selvstændig proces og integreres i den Europæiske beskæftigelsesstrategi. De strategiske mål på de områder bør efter DA's vurdering være identiske, nemlig en stræben efter at opnå ordinær beskæftigelse på arbejdsmarkedet.

6. Tidligere forelæggelser

Kommissionens meddelelse har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der er ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser af meddelelsen.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Der er ingen umiddelbare samfundsøkonomiske konsekvenser af meddelelsen. Hensigten med strømliningen af processerne er imidlertid selvsagt, at styrke den økonomiske vækst og beskæftigelse i EU.

Dagsordenens punkt 2: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv vedr. arbejdsvilkår for vikaransatte

s. 14/34

- Information fra formandskabet om status for drøftelserne

Revideret aktuelt notat

1. Baggrund

Kommissionen har den 25. marts 2002 oversendt forslaget til Rådet (KOM (2002) 149 endelig). Forslaget er et forslag til minimumsdirektiv og fremsættes med hjemmel i TEU artikel 137, stk. 2. Forslaget er underlagt den fælles beslutningsprocedure, jf. artikel 251 i TEU.

Forslaget fremsættes i umiddelbar forlængelse af en række tidligere forslag fra Kommissionens side om vikaransatte og de seneste forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter på europæisk plan, (i henhold til artikel 3 i den sociale protokol, nu TEU art. 138), der blev afsluttet uden resultat den 21. maj 2001.

Parternes forhandlinger muliggjorde dog efter Kommissionens opfattelse, at der kunne identificeres en fælles platform, der indikerede, at parterne havde været tæt på at nå til enighed. De punkter, hvor parterne angiveligt nåede til enighed, er inkorporerede i forslaget, og der er udarbejdet forslag til yderligere bestemmelser, som skal løse de resterende problemer.

Det danske formandskab har valgt at kønsmainstreame social- og beskæftigelsesrådsformationen. Det er i den forbindelse ikke på baggrund af Kommissionens hidtidige arbejde med direktivforslaget muligt at afgøre dets kønsrelaterede konsekvenser.

Kommissionen præsenterede forslaget på Rådsmødet den 3. juni 2002.

2. Indhold

Forslaget har til formål at etablere et generelt ikke-forskelsbehandlingsprincip, hvorefter vikarbureauansatte vikarer med hensyn til basale arbejdsbetingelser ikke må behandles ringere end sammenlignelige arbejdstagere, der defineres som arbejdstagere i brugervirksomheden med et identisk eller tilsvarende arbejde.

Undtagelse fra ikke-forskelsbehandlingsprincippet kan gøres, hvor den vikaransatte har en permanent kontrakt med vikarbureauet, og hvor den vikaransatte er aflønnet af vikarbureauet i perioder mellem vikaransættelse i to brugervirksomheder.

Det følger endvidere af forslaget, at medlemslandene kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, gennem kollektive aftaler, at etablere arbejdsvilkår, som afviger fra ikke-forskelsbehandlingsprincippet, så længe der sikres et passende beskyttelsesniveau for de vikaransatte.

Anvendelsesområde (artikel 1).

Direktivet skal finde anvendelse på ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold mellem et vikarbureau (arbejdsgiver) og en arbejdstager, der placeres hos en brugervirksomhed og arbejder under dennes overvågning/instruktion.

Efter høring af arbejdsmarkedets parter kan medlemslandene bestemme, at direktivet ikke skal finde anvendelse på ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold indgået under et særligt offentligt eller offentligt støttet uddannelses-, integrations- eller efteruddannelsesprogram.

Formål (artikel 2)

Formålet med forslaget er at forbedre væsentlige ansættelsesforhold for vikaransatte ved at sikre overholdelse af princippet om ikke-forskelsbehandling for vikarer. Formålet er endvidere at etablere en passende ramme for anvendelsen af vikararbejde med henblik på at bidrage til et gnidningsfrit arbejdsmarked.

Definitioner (artikel 3)

Forslaget indeholder definitioner af følgende begreber: arbejdstager, sammenlignelig arbejdstager, mission, og basale arbejds- og ansættelsesvilkår.

Arbejdstagerbegrebet skal i henhold til direktivets art. 3, stk. 1 litra a defineres ud fra det nationale arbejdstagerbegreb, dvs. som personer, der i henhold til national ansættelsesret nyder beskyttelse som arbejdstager.

En sammenlignelig arbejdstager defineres i art. 3, stk. 1 litra b som en arbejdstager i brugervirksomheden som indtager en identisk eller tilsvarende stilling som arbejdstageren(vikaren), der er formidlet af vikarbureauet, hvor der skal tages højde for anciennitet, kvalifikationer og evner.

Mission defineres i artikel 3, stk. 1 c som den periode, hvor vikaren er placeret i brugervirksomheden.

Som basale arbejds- og ansættelsesvilkår defineres i artikel 3, stk. 1, litra d arbejds- og ansættelsesvilkår, der relaterer sig til følgende fire punkter:

- Arbejdstid, hvileperioder, natarbejde, betalt ferie og offentlige fridage .
- Løn.
- Arbejde udført af gravide og ammende mødre, børn og unge.
- Initiativer med henblik på at bekæmpe diskrimination på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Direktivet berører i henhold til artikel 3, stk. 2 ikke national lovgivning vedrørende definitionen af ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold.

Revurdering af restriktioner eller forbud (artikel 4)

Medlemsstaterne skal mindst hvert 5 år revurdere restriktioner eller forbud mod vikararbejde for visse grupper af arbejdstagere eller erhvervssektorer for at afgøre, om de særlige forhold fortsat er til stede. Kommissionen skal orienteres om revurderingen, og hvor en restriktion opretholdes, skal medlemslandet informere Kommissionen om, hvorfor man anser restriktionen for nød-

vendig og begrundet. Restriktioner eller forbud mod vikararbejde, som kan opretholdes, skal være begrundet med en generel interesse særligt med hensyn til beskyttelsen af arbejdstagerne.

Ikke-forskelbehandlingsprincippet (artikel 5)

Hovedreglen i artikel 5, stk. 1 er, at vikaransatte under deres mission skal have mindst lige så gunstig behandling med hensyn til basale arbejds- og ansættelsesvilkår, herunder anciennitet i jobbet, som en sammenlignelig arbejdstager i brugervirksomheden, medmindre forskellig behandling kan begrundes objektivt. Der fastsættes et pro-rata-temporis princip, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Forslagets artikel 5, stk. 2 gør det muligt at afvige fra princippet, når vikarer har en permanent ansættelseskontrakt med et vikarbureau og modtager løn herfra i mellempårer mellem to missioner

Medlemslandene kan give arbejdsmarkedets parter mulighed for at indgå kollektive aftaler, der afviger fra ikke-forskelbehandlingsprincippet, forudsat at der bevares et rimeligt beskyttelsesniveau for vikaransatte. Undtagelse kan endvidere ifølge forslagets artikel 5, stk. 4 gøres for vikarer, der har en eller flere opgaver for den samme brugervirksomhed, når opgaven kan blive fuldført i en periode, der ikke overstiger seks uger.

Der skal introduceres passende foranstaltninger, der skal forhindre misbrug i anvendelsen af bestemmelsen.

Forslaget fastsætter i artikel 5, stk. 5, at der skal henvises til den kollektive overenskomst i brugervirksomheden, når der ikke findes en "sammenlignelig arbejdstager" i brugervirksomheden. Er der ikke nogen kollektiv overenskomst skal der sammenlignes med den kollektive overenskomst, der anvendes i vikarbureauet. Er der heller ikke her en kollektiv overenskomst skal de basale arbejds- og ansættelsesvilkår for vikaransatte fastsættes udfra national lovgivning og national praksis.

Gennemførelsen af ikke-forskelbehandlingsbestemmelsen skal fastsættes af medlemsstaten efter konsultation af arbejdsmarkedets parter. Bestemmelsen kan endvidere gennemføres via kollektiv aftale mellem arbejdsmarkedets parter på passende niveau.

Adgang til permanent beskæftigelse (artikel 6)

Forslaget fastsætter, at vikaransatte skal informeres om ledige stillinger i brugervirksomheden. Klausuler der forbyder eller som hindrer indgåelse af indgåelse af en permanent ansættelsesaftale mellem vikaren og brugervirksomheden efter udløbet af en vikaransættelse, skal betragtes som ugyldige og ulovliggøres.

Endvidere foreslås det, at vikarbureauer ikke må tage gebyr for at formidle, at arbejdstagere ansættes i en brugervirksomhed. Vikaransatte skal sikres adgang til sociale goder i brugervirksomheden, medmindre der er objektive grunde til at nægte dette.

Medlemslandene skal tage passende skridt til - eller fremme dialogen mellem arbejdsmarkedets parter - med henblik på at forbedre vikaransattes adgang til uddannelse i vikarbureauet, også i perioder mellem deres "missioner", ligesom adgangen til uddannelse skal forbedres i brugervirksomheden.

Repræsentation (artikel 7)

Vikaransatte skal ifølge forslaget medregnes i vikarbureauet, når der fastsættes grænser med hensyn til organer, der repræsenterer arbejdstagere i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning i vikarbureauet.

Information (artikel 8)

Brugervirksomheden skal ifølge forslaget give passende information om anvendelsen af vikarer, når der gives information om beskæftigelsen i virksomheden til organer, der repræsenterer arbejdstagerne, og som er nedsat i henhold til national eller fællesskabslovgivning.

3. Danske regler

Der er ingen særskilt lovregulering af vikarbureauansattes ansættelsesforhold i Danmark. Ifølge retspraksis er vikarbureauansatte omfattet af ansættelsesbevisloven. Vikarbureauansatte, der udfører arbejde dækket af funktionærloven, er ifølge domspraksis ikke omfattet af funktionærlovens bestemmelser, da der ikke foreligger et tjenesteforhold

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen finder, at forslaget ligger inden for proportionalitetsprincippet rammer, da der foreslås minimumsbeskyttelse, og det herefter overlades til medlemslandene og arbejdsmarkedets parter at lave enhver tilpasning, som måtte være nødvendig for at tage hensyn til særlige nationale forhold. Den ramme, der etableres ved direktivforslaget, er således ifølge Kommissionen fleksibel. Kommissionen finder endvidere, at denne ramme først og fremmest er egnet til at konsolidere eller styrke god praksis i medlemslandene og giver medlemslandene mulighed for at anvende ikke-forskelsbehandlingsprincippet i udstrakt grad, når vikarer har en varig kontrakt. Medlemslandene kan også vælge at delegerede denne opgave til arbejdsmarkedets parter uanset hvilken type kontrakt, der er tale om.

Forslaget kræver endvidere ifølge Kommissionen, at medlemslandene gennemfører et periodisk gennemsyn af de restriktioner, der måtte være blevet pålagt vikararbejde.

Kommissionen finder, at da det grundlæggende beskyttelsesniveau af vikarer forbedres i fremtiden, burde det også være muligt at hæve nogle af de restriktioner i anvendelsen af vikararbejde, der er etableret på baggrund af et ønske om at beskytte vikaransatte.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af forslaget.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring i EF-specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold.

DA, SALA og KL finder generelt, at direktivforslaget på en række punkter strider mod TEU's artikel 137, stk. 6 (forslagets bestemmelser om løn- og overenskomstforhold).

DA peger på den negative effekt, som forslaget kan have på små og mellemstore virksomheder.

Direktivforslaget griber efter **DA's, SALA's og KL's** opfattelse ind i danske overenskomstforhold, bl.a. på grund af sammenligningsfaktoren. Rammene og behandlingen af lønspørgsmål og overenskomstforhold er efter parternes opfattelse udelukkende undergivet national kompetence. Dette følger af Traktatens artikel 137, stk. 6, om organisationsret.

DA finder heller ikke, at Kommissionen i sin begrundelse for direktivforslaget i tilstrækkeligt omfang har dokumenteret et behov for fællesskabsregler på området. Direktivforslaget vil næppe skabe flere jobs og er efter **DA** og **KL's** opfattelse i modstrid med både EU's egen Lissabon-strategi og konklusionerne om bl.a. fleksibilitet, jobskabelse og forenkling af administrative rammer fra det nyligt overstående Barcelona-topmøde.

DA kan ikke støtte, at man i forslaget definerer sammenligningspersonen som en, der er ansat i brugervirksomheden. **DA** kan heller ikke støtte, at man ønsker at regulere lønspørgsmål i direktivet.

DA finder, at artikel 4 bør omskrives og tydeliggøres for at give mål og midler til at åbne arbejdsmarkedet for vikarbureauarbejde. **DA** finder, at forpligtelserne i direktivet om at åbne arbejdsmarkedene for vikarbureauarbejde ellers er alt for svage.

DA undrer sig over, at det forudsættes, at vikaren som udgangspunkt altid er ringere stillet end brugervirksomhedens egne ansatte. **DA** finder, at artikel 5, stk. 1, bør udformes i overensstemmelse med princippet i artikel 1, stk. 3 i direktivet om information og høring, hvorved der bedre sikres en afbalanceret ramme i forhold til national kompetence.

I artikel 5, stk. 2, finder **DA**, at kravet om aflønning mellem perioderne bør udgå.

DA finder, at fastlæggelse af en periode (artikel 5, stk. 4), bør ske nationalt. Perioden bør under alle omstændigheder være længere end seks uger og ikke mindre end tre måneder.

DA finder ikke, at der bør fastlægges bestemmelser om vikarers ret til sociale tilbud eller medarbejderuddannelse i brugervirksomheden, jf. artikel 6.

Samlet set kan **DA** og **SALA** ikke støtte, at det foreliggende direktivforslag fremmes. **KL** anbefaler, at Danmark arbejder for, at direktivet sendes tilbage til arbejdsmarkedets parter til fornyede forhandlinger, samt at Danmark sikrer, at alle lønbestemmelser i direktivet under alle omstændigheder fjernes.

Lederne finder det som udgangspunkt ikke hensigtsmæssigt, at man på europæisk plan foretager en fælles detailregulering af vikaransattes ansættelsesforhold, og **Lederne** kan derfor tilslutte sig indstillingen om, at der ikke umiddelbart er noget behov for en sådan regulering.

Lederne indstiller, at der fra dansk side arbejdes for, at et eventuelt direktiv i videst muligt omfang overlader reguleringen af vikarbureauansattes ansættelsesvilkår til arbejdsmarkedets parter i de enkelte lande.

LO støtter generelt, at der udfoldes bestræbelser for at regulere arbejdsforholdene for vikarer.

LO finder dog, at direktivforslaget i for høj grad bygger på en rapport udarbejdet af vikarbureauernes europæiske brancheorganisation (CIETT). **LO** finder, at denne rapport nærmest har karakter af et partsindlæg. **LO** finder i den forbindelse, at direktivforslaget bør afvente en "uvildig" rapport fra Dublininstituttet, som forventes offentliggjort snarest.

LO er endvidere uenig i direktivets "indbyggede målsætning" om, at andelen af vikaransættelser skal øges og lægger i den forbindelse vægt på, at overenskomstbestemmelser, der f.eks. forpligter arbejdsgivere til at efterspørge arbejdskraft i de lokale forbund inden vikaransættelse anvendes, ikke må anfægtes af forslaget.

Endelig finder **LO**, at Kommissionen i den generelle redegørelse for de forudgående forhandlinger med parterne ikke loyalt har gengivet arbejdstagersidens holdninger, og at det derfor ikke er korrekt, når Kommissionen giver udtryk for, at direktivet er baseret på de punkter, hvor parterne under forhandlingerne var nået til enighed.

Artikel 3, stk. 1, litra d), pkt. ii) om aflønning bør tydeliggøres, så det klart fremgår, om det også omfatter pension m.v.

For bl.a. at bringe præambelens betragtning 18 i overensstemmelse med direktivets tekst, foreslår **LO**, at der i artikel 3, stk. 1, litra d) indsættes et nyt pkt. v), med teksten "øvrige arbejds- og ansættelsesvilkår som defineret af arbejdsmarkedets parter".

LO arbejder generelt for at sikre flere varige job, og **LO** kan derfor ikke støtte bestemmelsen i artikel 4, hvorefter medlemsstaterne vil skulle gribe ind i overenskomster, der indeholder begrænsninger i anvendelsen af vikararbejde. **LO** finder, at bestemmelsen bør udgå.

LO finder, at bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, ikke tilstrækkeligt kvalificeret afgrænser den undtagelse fra ikke-forskelsbehandlingsprincippet, som består, hvis man har en tidsbegrænset kontrakt med et vikarbureau.

LO finder, at man i artikel 5, stk. 3 og 6, bør bemyndige arbejdsmarkedets parter direkte og ikke lade det være op til de enkelte medlemsstater at give bemyndigelse.

LO er uenig i den minimumsgrænse på seks uger, som fremgår af artikel 5, stk. 4, idet man finder, at det vil gøre direktivet virkningsløst på en lang række områder.

Efter **LO's** opfattelse giver det ingen mening at kræve, at vikarer skal behandles på samme måde som vikarer på vikarvirksomheden, når der ikke er en overenskomst i brugervirksomheden jf. artikel 5, stk. 5. Bestemmelsens 2. punktum bør derfor erstattes af en bestemmelse, der svarer til arbejdsmiljølovens § 10, stk. 2, efter hvilken man, i tilfælde af at en overenskomst ikke findes på virksomheden, da anvender den overenskomst, der finder anvendelse inden for tilsvarende faglige område.

FTF har tilkendegivet, at man ikke er uenig i de konklusioner, som er draget i nærværende notat.

6. Tidligere forelæggelser

Forslaget har været forelagt for Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2002.

7. Lovmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Vedtagelse af forslaget vil indebære, at der gennemføres (opsamlings-) lovgivning om bureauansatte vikarers ansættelsesforhold, herunder fastsættelse af et ikke-forskelsbehandlingsprincip. Vikarers retsstilling i forhold til funktionærloven vil formentlig ligeledes skulle ændres.

Forslaget skønnes ikke at ville have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagets samfundsøkonomiske konsekvenser skønnes at være begrænset til de eventuelle sager, der måtte opstå som følge af ny lovgivning-/overenskomstregulering med hensyn til bureauansatte vikarers ansættelsesforhold.

Dagsordenens punkt 3: Arbejdstagernes udsættelse for risici i forbindelse med arbejde med fysiske agenser (elektromagnetiske felter og bølger).

- *Information fra formandskabet*

Nyt punkt

1. Baggrund og indhold

Den 23. december 1992 forelagde Kommissionen et forslag omfattende beskyttelse af arbejdstagerne mod fysiske agenser (KOM (92) 560 endelig udg. SYN 449) for Rådet. De fysiske agenser omfatter vibrationer, støj, elektromagnetiske felter og bølger samt optisk stråling.

Den 20. april 1994 fremsatte Parlamentet en lang række ændringsforslag (dok. 5059/93 SOC 88), og på baggrund heraf udarbejdede Kommissionen den 8. juli 1994 et ændringsforslag (dok. 8392/94 SOC 209), som medtog en del af Parlamentets forslag. Ændringerne var primært af formuleringsmæssig og teknisk karakter. Rådet besluttede på daværende tidspunkt, at man ville fremlægge et direktivforslag for hver af de fire områder i stedet for at forsøge at nå til enighed om ét direktiv omfattende alle de fire områder.

Den 19. januar 1999 fremlagde det tyske formandsskab et ændringsforslag til Rådets første direktiv, som omfattede minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes udsættelse for risici på grund af fysiske agenser (vibrationer).

Den 18. januar 2001 fremsatte det svenske formandskab et ændringsforslag til Rådets andet direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes udsættelse for risici på grund af fysiske agenser (støj).

Det danske formandskab har valgt at undersøge mulighederne for fremsættelse af et direktivforslag vedr. elektromagnetiske felter og bølger.

Det danske formandskab har valgt at kønsmainstreame rådsformationen for beskæftigelse og sociale forhold. Der er ikke i det hidtidige arbejde med direktivforslaget om elektromagnetiske felter og bølger inddraget et køns- og ligestillingsperspektiv.

Et direktiv om elektromagnetiske felter og bølger vil skulle bygge på Kommissionens oprindelige forslag, og skal for så vidt angår de generelle bestemmelser svare til direktivet om vibrationer og direktivforslaget om støj.

Afhængigt af udfaldet af drøftelserne på Rådsmødet, vil man tage stilling til, om formandskabet på et senere rådsmøde vil fremsætte et direktivforslag.

2. Danske regler

Der findes ikke på arbejdsmiljølovens område specifikke regler eller grænseværdier. Området reguleres efter bekendtgørelserne om tekniske hjælpemidler og arbejdets udførelse suppleret med internationale standarder samt diverse vejledningsmateriale, herunder særligt At-vejledning D.6.1.1 om ikke-ioniserende stråling.

For søfart og fiskeri findes arbejdsmiljøreglerne i lov om skibes sikkerhed m.v. For off-shore sektoren gælder lov om visse havanlæg. Direktivet skal for disse områder implementeres særskilt med hjemmel i ovennævnte love.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I forbindelse med fremsættelse af forslaget om arbejdstagernes udsættelse for risici i forbindelse med arbejde med fysiske agenser fra 1992 har Kommissionen anført, at alle medlemslandene enten har en særlig eller en generel lovgivning, der henviser til internationale normer for beskyttelse mod risici som følge af de former for fysiske agenser, der er omhandlet i direktivet.

Imidlertid er de nationale bestemmelser forskellige fra medlemsland til medlemsland, og de har ikke samme dækningsområder. Der opstår således betydelige geografisk betingede uligheder.

Kommissionen anfører videre, at alle arbejdstagere inden for Fællesskabet har krav på en vis minimumsbeskyttelse af deres sundhed, især når disse som led i det indre marked begiver sig fra en medlemsstat til en anden for der at udøve deres erhverv.

Dette gør det berettiget at anvende EØF-Traktatens artikel 137, stk. 2 for i løbet af den videre udvikling at gennemføre en harmonisering af forholdene på dette område.

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering.

4. Høring

Arbejdsmarkedets parter har ikke været hørt om forslag til udarbejdelse af et direktiv om elektromagnetiske felter og bølger.

5. Tidligere forelæggelse

Folketingets Europaudvalg har ikke været forelagt forslag til udarbejdelse af et direktiv om elektromagnetiske felter og bølger.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Et direktiv vil ikke for arbejdsmiljølovens område kræve lovændringer, men vil i forbindelse med implementering formentlig give anledning til bekendtgørelsesændringer. Der skønnes ikke at være statsfinansielle konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Et direktiv skønnes ikke at medføre samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 4: Kampen mod fattigdom og social udstødelse.
Fælles mål for anden runde af nationale handlingsplaner for at fremme social inklusion.

s. 24/34

- Mundtligt fremskridtsrapport.

Revideret aktuelt notat

1. Baggrund

På sit møde i december 2000 iværksatte Det Europæiske Råd et samarbejde inden for den åbne koordinationsmetode om at bekæmpe fattigdom og social udstødelse ved at godkende en række mål, som medlemslandene skal efterleve, og hvis opfyldelse de skal redegøre for i nationale handlingsplaner hvert andet år. De første nationale handlingsplaner forelå i juni 2001, og en fællesrapport fra Kommissionen og Rådet blev vedtaget på Rådsmødet (beskæftigelse/social) i december 2001.

De i december 2000 vedtagne mål skal herefter fornys inden årets udgang.

Det danske formandskab har valgt at kønsmainstream social- og beskæftigelsesformationen. Da kønsmainstreamingen af de nationale handlingsplaner 2001/03 ikke var tilfredsstillende, har Kommissionen taget initiativ til at styrke køns- og ligestillingsperspektivet i den anden runde af handlingsplanerne.

2. Indhold

Der foreligger endnu ikke et endeligt forslag til indhold af den nye runde af mål, men af drøftelser, dels på det uformelle social- og beskæftigelsesministermøde i juli 2002, dels i Komitéen for social beskyttelse, kan udledes, at der ikke findes behov for substantielle ændringer af de eksisterende mål, men derimod mindre justeringer, herunder i lyset af det forhold, at det Europæiske Råd på sit møde i Barcelona i marts 2002 anmodede medlemslandene om at fastsætte kvantitative mål i deres nationale handlingsplaner.

Det må endvidere forventes, at målene justeres, således at kønsperspektivet i marginaliseringsprocesserne i højere grad vil blive fokuseret i de kommende handlingsplaner.

Det er forventningen, at formanden for Komitéen for social beskyttelse på Rådsmødet vil redegøre for, hvorledes processen med at udvikle nye mål forløber.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Der er tale om et samarbejde inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode som defineret på Det Europæiske Råds møde i Lissabon i marts 2000. Dette betyder, at midlerne til opnåelse af de vedtagne mål kan variere fra medlemsland til medlemsland, således at løsningerne og prioriteterne vil reflektere individuelle omstændigheder i hvert enkelt tilfælde.

Regeringen er enig heri.

4. Høring

s. 25/34

Da der ikke foreligger et officielt dokument, har sagen endnu ikke været drøftet i specialudvalget.

Revideret aktuelt notat

1. Baggrund

På sit møde i Laeken i december 2001 godkendte Det Europæiske Råd anvendelse af den åbne koordinationsmetode på pensionsområdet på basis af 11 mål, som angik pensionssystemernes bidrag til sociale formål, pensionsordningernes finansielle bæredygtighed, samt modernisering af pensionssystemerne i lyset af de ændrede behov og økonomien, samfundet og individerne. Medlemslandene blev samtidig opfordret til at tage hensyn til disse mål i tilrettelæggelsen af deres økonomiske politik og politik vedrørende pensionsområdet med henblik på at præsentere en national rapport vedrørende pensionsområdet i september 2002. Dette skete for Danmarks vedkommende den 13. september 2002.

På sit møde i Gøteborg i juli 2001 bestilte Det Europæiske Råd en foreløbig rapport til forårstopmødet i Barcelona i 2002 om pejlemærker indenfor sundheds- og ældrepleje. Rapporten skulle udarbejdes i samarbejde mellem SPC og EPC og baseres på den åbne koordinationsmetode.

I denne rapport anerkendtes følgende overordnede mål for fremtidens sundheds- og ældreområde: Adgang for alle, høj kvalitet og økonomisk bæredygtighed.

På baggrund heraf har medlemsstaterne pr. 31. juli 2002 til Kommissionen indsendt svar på en række spørgsmål. Dette materiale er for tiden under bearbejdelse i Kommissionen.

2. Indhold

Medlemslandenes rapporter vedrørende pensioner og sundheds- og ældrepleje vil blive sammenskrevet i fælles rapporter mellem Kommissionen og Rådet med henblik på forelæggelse på Det Europæiske Råds møde i foråret 2003. Det forventes, at formanden for Komiteen for social beskyttelse på rådsmødet vil orientere om arbejdet.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er både for så vidt angår pensioner og sundheds- og ældrepleje tale om samarbejde inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode.

4. Høring

Når de sammenskrevne rapporter foreligger vil de blive sendt til høring i EU-specialudvalget for beskæftigelse og sociale forhold.

Dagsordenens punkt 6: Køn og marginalisering

- Orienterende debat

Nyt punkt

1. Baggrund

EU processen for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse blev iværksat af Det Europæiske Råd i Nice i 2000. I den forbindelse blev det besluttet at fastsætte mål for social inklusion og udarbejde nationale handlingsplaner (NAPs/ inclusion). Disse mål skal justeres på Rådsmødet i december 2002.

På det uformelle ministermøde i Kolding 12. juli 2002 var der enighed om, at der er behov for at styrke kønspektivet i indsatsen for social inklusion.

Social Protection Committee (SPC) har ligeledes efterlyst en styrkelse af kønspektivet i den anden runde af nationale handlingsplaner for perioden 2003-2005. Jf. oplæg til "Common objectives and common outline for 2003/2005 NAPs/incl.", september 2002.

Formandskabet ønsker at sætte fokus på "Køn og Marginalisering" som led opfyldelsen af EU's målsætning om at integrere kønsaspekter i alle politikområder.

2. Indhold

Det danske formandskab har sat et nyt tema på dagsordenen, nemlig køn og marginalisering.

Ligesom arbejdsmarkedet er kønsopdelt, er der også blandt de særligt udsatte grupper kønsforskelle. For at forbedre samfundets indsats og høje kvaliteten af de sociale tilbud er det vigtigt, at hjælpen målrettes, så den passer til den enkelte kvindes og mands behov. Kvinders og mænds sociale deroute har forskellige årsager og forløb. Der mangler viden om den konkrete sammenhæng mellem køn og marginalisering.

Formandskabet lægger op til en debat om, hvordan den sociale indsats kan styrkes således, at både kvinders og mænds særlige behov imødekommes.

Det forventes, at ministrenes drøftelser centrerer sig om følgende tre spørgsmål:

- 1) Hvordan kan EU's medlemslande bidrage til at indsamle viden om sammenhængen mellem køn og marginalisering – herunder løbende indsamle kønsopdelt statistik på nationalt og EU niveau?
- 2) Vil en god praksisguide være ønskelig? En sådan tænkes udarbejdet i sammenhæng med de nationale handlingsplaner, og den kunne indeholde eksempler på, hvordan kønsmainstreaming af det sociale område kan forbedre kvaliteten af social service.
- 3) Hvordan planlægger de enkelte lande at indarbejde kønsdimensionen i de kommende nationale handlingsplaner mod fattigdom og social udstødelse?

3. Danske regler

Danmarks nationale handlingsplan til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse NAP/incl udarbejdes i henhold til de beslutninger, der træffes af Rådet. Der forventes en styrkelse af kønsdimensionen i handlingsplanerne for 2003/2005.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Samarbejdet om integration af kønsaspektet i alle EU's politikområder vurderes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

5. Høring

Sagen har ikke været sendt til høring.

6. Tidligere forelæggelse

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

7. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen skønnes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen skønnes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

Dagsordenens punkt 7: Orientering om formandskabets aktiviteter

s. 29/34

- *Information fra formandskabet*

Nyt punkt

7a) Det uformelle ministermøde for beskæftigelses- og socialministre, Kolding, den 11.-13. juli 2002

Det uformelle ministermøde for beskæftigelses- og socialministrene under det danske formandskab fandt sted den 11.-13. juli 2002 i Kolding.

Den 11. juli blev der afholdt et forberedende møde mellem den sociale trojka (Danmark, Grækenland og Italien) og arbejdsmarkedets parter samt NGO'er på europæisk plan. På det forberedende møde drøftede man de samme emner, som blev taget op under selve ministermødet. Det vil sige "rummelighed", "social dialog og partnerskab" og "investering i menneskelige ressourcer". Kommissionen, Rådets generalsekretariat, Europa-Parlamentet samt Beskæftigelseskomitéen og Komitéen for social beskyttelse deltog også i det forberedende møde.

Selve ministermødet fandt sted den 12. juli. Om formiddagen drøftede beskæftigelsesministrene det rummelige arbejdsmarked gennem social dialog og partnerskab samt investering i menneskelige ressourcer i et beskæftigelsesperspektiv. Om eftermiddagen drøftede socialministrene rummelighed i form af bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse. I ministermødet deltog også beskæftigelses- og socialministre fra de to EØS-lande Norge og Island.

Den 13. juli aflagde delegationerne et besøg hos Lego A/S i Billund, hvor adm. dir. Kjeld Kirk Kristiansen holdt et oplæg om det rummelige arbejdsmarked på en stor dansk virksomhed.

Ministermødet mundede ud i et formandskabsresumé. Budskabet var, at fortsat vækst i et udvidet EU bedst sikres via et velfungerende arbejdsmarked, hvor flest muligt får adgang til at bidrage aktivt på lige vilkår, og hvor de relevante aktører indgår i et tæt samarbejde indbyrdes og i en dialog med myndighederne. Hertil kom en debat om medlemslandenes erfaringer med fremme af beskæftigelsen gennem øget fokus på investering i menneskelige ressourcer, hvor Socialfondens rolle blev inddraget i drøftelserne.

Det er hensigten, at resultaterne fra det uformelle ministermøde og fra den fælles formandskabskonference på Skagen den 5.-6. september 2002 skal danne baggrund for et sæt rådskonklusioner fra rådsmødet (beskæftigelses- og socialministre) den 3. december 2002 om "Rummelighed - gennem social dialog og partnerskab".

7b) Konferencen om "Rummelighed – gennem social dialog og partnerskab", Skagen, den 5.-6. september 2002

I samarbejde med Kommissionen afholdt formandskabet konferencen "Rummelighed - gennem social dialog og partnerskab" i Skagen den 5.-6. september. Blandt de godt 200 deltagere, fra såvel EU-landene som ansøgerlandene, var repræsentanter for nationale og regionale myndigheder, Kommissionen,

Europaparlamentet, arbejdsmarkedets parter og de civile organisationer samt enkelte forskere.

s. 30/34

Med det valgte tema - som endvidere er det gennemgående tema på det social- og arbejdsmarkedspolitiske område - ønskede formandskabet at slå fast, at øget rummelighed på arbejdsmarkedet og i samfundet mere generelt er en afgørende forudsætning for at kunne indfri de ambitiøse målsætninger fra Lisabon. Dialog og partnerskab udgør vigtige instrumenter i denne proces.

Konferencen blev åbnet af socialminister Henriette Kjær og EU-kommissær Anna Diamantopoulou, der begge talte om betydningen af en mere integreret politiktilgang i kampen mod social udstødelse.

Undervejs diskuterede deltagerne relevante problemstillinger inden for følgende fire områder: det lokale samarbejde, forebyggelse som supplement til at afhjælpe eksisterende udstødelse, ligestilling og mangfoldighedstilgangen som fremmede for rummelighed, samt begrænsninger og styrker ved brug af lovgivning og/eller frivillige aftaler.

Konferencen blev afsluttet med indlæg fra Generaldirektør Odile Quintin og beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen, der i deres indlæg påpegede vigtigheden af at lære fra de praktiske tiltag, nationalt og lokalt, og betydningen af at udveksle de gode erfaringer.

Konferencens deltagere understregede vigtigheden af, at rummelighedsperspektivet ikke alene opfattes som et socialpolitisk ansvar, men også indarbejdes på tværs af politikområder som beskæftigelsespolitik, ligestillingspolitik, boligpolitik, skattepolitik, uddannelsespolitik mv.

En vigtig forudsætning for skabelsen af rummelighed er, at alle aktører påtager sig et medansvar og ikke mindst, at de personer, som er mål for indsatsen, inddrages tidligst muligt i beslutningsprocessen. Endvidere er det afgørende for at gøre yderligere fremskridt, at alle aktører er villige til at acceptere tanken om partnerskab og herunder, at ingen nødvendigvis har eneret på at repræsentere et bestemt område eller en bestemt gruppe. Debatten herom bør fortsættes i alle relevante fora og på alle niveauer.

Formandskabet har opsummeret diskussionerne på konferencen i vedlagte 10-punkts papir. En mere detaljeret konferencerapport er under udarbejdelse og ventes offentliggjort medio oktober.

Det er hensigten, at resultaterne fra det uformelle ministermøde og fra den fælles formandskabskonference på Skagen den 5.-6. september 2002 skal danne baggrund for et sæt rådskonklusioner fra rådsmødet (beskæftigelses- og socialministre) den 3. december 2002 om "Rummelighed - gennem social dialog og partnerskab".

7c) Konferencen om "Køn og marginalisering", København, den 26.-27. september 2002

s. 31/34

Formandskabet har afholdt en konference med titlen "Køn og marginalisering" den 26.-27. september 2002. Konferencen blev holdt på Kofoeds Skole i København. Ca. 125 deltagere fra EU's medlemslande og ansøger lande deltog.

Formandskabet satte et nyt tema på dagsordenen, nemlig køn og marginalisering, ud fra den betragtning, at der mangler viden om, hvilken rolle kønnet spiller for de mest udsatte kvinder og mænd i vores samfund.

Social- og ligestillingsministeren åbnede konferencen og foreslog, at der i EU-regi blev dannet et netværk for etniske minoriteter. Konferencen belyste de kønsspecifikke processer, som kan føre til social udstødelse. Desuden fokuserede konferencen på særligt sårbare grupper, nemlig børn i socialt udsatte familier, etniske minoriteter, de prostituerede, de hjemløse og de fattige ældre.

7d) EU/IOM-konferencen om "Trafficking in human beings", Bruxelles, den 18.-20. september 2002

Den 18.-20. september 2002 blev der afholdt en stor international konference om "Trafficking in human beings" i EU-Parlamentet, arrangeret af The International Organisation for Migration (IOM), og støttet af det danske formandskab, Kommissionen og enkelte medlemslande. På konferencen blev der udarbejdet en opsummering af de mange drøftelser, som er blevet samlet i en såkaldt "Brussels declaration". Bruxelles-deklarationen inviterer relevante aktører til at iværksætte initiativer på en række områder, herunder støtte til ofre for menneskehandel, forebyggende arbejde og retsforfølgelse af bagmænd.

Social- og ligestillingsministeren holdt en åbningstale på konferencen og en repræsentant fra det danske formandskab/Ligestillingsministeriet afsluttede konferencen.

Dagsordenens punkt 8: WHO's tobakskonvention

- Fastlæggelse af EU's fælles forhandlingsposition

1. Baggrund

Verdenssundhedsforsamlingen vedtog i maj 1999 at igangsætte arbejdet med en global konvention på tobaksområdet (Framework Convention on Tobacco Control – FCTC). Konventionen skal regulere en lang række forhold, herunder priser/beskatning, smugling, toldfrit salg, reklame og sponsoring, mærkning af tobaksvarer samt tobaksproduktion/landbrug og vil blive den første traktat i WHO-regi.

Konventionens bestemmelser vil for en væsentlig dels vedkommende falde inden for Fællesskabets kompetence (f.eks. mærkning af tobaksvarer, grænseværdier, beskatning, landbrug mv.). Medlemslandene har givet Kommissionen mandat til at forhandle på Fællesskabets vegne på en række af disse områder, og det tilstræbes generelt at koordinere Fællesskabets synspunkter og optræde samlet under forhandlingerne.

Det bemærkes i den forbindelse, at Rådet i april 2001 godkendte en udvidelse af Kommissionens forhandlingsmandat, så det nu omfatter alle områder med fællesskabskompetence. Det havde således i praksis vist sig at være uhenigtsmæssigt, at mandatet i den oprindelige formulering ikke omfattede f.eks. afgiftsområdet og spørgsmål relateret til den fælles landbrugspolitik (subsidi-er til tobaksproduktion).

Den femte samling i det internationale forhandlingsorgan, International Negotiating Body (INB5), afholdes i Genève den 14. – 25. oktober 2002. Forhandlingerne ventes afsluttet i løbet af 2003.

Der forhandles i øjeblikket på arbejdsgruppeniveau om fælles forhandlingspositioner til de enkelte elementer i konventionen med henblik på Fællesskabets deltagelse i INB5. Blandt de udestående spørgsmål er et eventuelt globalt forbud mod tobaksreklamer, som er sat på dagsordenen for Rådsmødet (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 8. oktober 2002.

2. Indhold

WHO's initiativ med henblik på at etablere en global tobakskonvention skal ses på baggrund af den aktuelle udvikling i tobaksforbruget på verdensplan. I dag ryger ca. hver tredje voksne svarende til ca. 1,2 mia. mennesker. Verdensbanken skønner, at dette tal vil stige til 1,6 mia. i 2025. Rygning er i dag skyld i hvert 10. dødsfald blandt voksne (ca. 4 mio. dødsfald om året), hvilket er mere end nogen anden enkeltårsag. Tallet forventes at stige til hvert 6. dødsfald omkring 2030 svarende til ca. 10 mio. dødsfald om året. Hvis den nuværende udvikling fortsætter, vil ca. 500 mio. mennesker af verdens nulevende befolkning dø af rygerelaterede sygdomme.

Mens andelen af rygere i de seneste årtier har været faldende i de vestlige lande, vokser antallet af rygere eksplosivt i verdens lav- og middelindkomst-

lande. Det må derfor forudses, at dødeligheden som følge af tobaksrelaterede sygdomme i disse lande vil stige tilsvarende hurtigt i de kommende årtier.

s. 33/34

En international konvention skal dels understøtte nationale initiativer, dels forholde sig til en række grænseoverskridende problemstillinger med henblik på at vende denne negative udvikling. For en lang række områder som f.eks. tobaksafgifter, reklame og sponsorering, mærkning af tobaksvarer samt foranstaltninger mod smugling gælder det således, at en effektiv regulering forudsætter koordination på internationalt niveau.

Tobakskonventionen er tænkt som en rammekonvention, som fastsætter en række overordnede principper og generelle forpligtelser og som kan suppleres med protokoller på udvalgte områder. Derved opnås en fleksibel konstruktion, som kan udbygges i takt med, at flere lande kan tilslutte sig eksisterende protokoller eller der kan tilføjes nye protokoller.

Det forventes i øvrigt, at konventionen på en lang række områder vil lægge sig op ad eksisterende og kommende EU-lovgivning på tobaksområdet.

Udgangspunktet for den kommende forhandlingsrunde vil være det seneste udkast til konventionstekst, som formanden for det internationale forhandlingsorgan (INB) har forelagt den 16. juli 2002. På reklameområdet lægges der i udkastet op til en gradvis afskaffelse af alle former for tobaksreklame.

3. Udtalelse fra Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

4. Konsekvenser

Konventionen forventes ikke – eller i givet fald kun på nogle få punkter – at gå videre end den regulering, som allerede findes på tobaksområdet i Danmark og i EU. Umiddelbart må det derfor forventes, at konventionen vil få den største effekt på sundhedsbeskyttelsesniveauet i de lande, hvor tobaksforbruget i dag er voksende og hvor området endnu ikke er reguleret i samme omfang, som det er tilfældet i mange vestlige lande.

For så vidt angår reklamespørgsmålet, har de fleste EU-medlemslande og heriblandt Danmark allerede på nationalt plan indført forbud mod tobaksreklame. Et eventuelt globalt forbud forventes således ikke at få konsekvenser for Danmark.

5. Tidligere forelæggelse

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 15. oktober 1999, den 23. juni 2000, den 8. december 2000, den 1. juni 2001, den 9. november 2001 og den 21. juni 2002.

Dagsordenens punkt 9. Evt: Opfølgning på Johannesburg-topmødet
- Kort orientering ved formandskabet

s. 34/34

1. Baggrund

Baggrunden for orienteringen er opfølgningen på topmødet i Johannesburg og den udarbejdede handlingsplan (Plan of Implementation).

I handlingsplanen blev det bl.a. slået fast, at **den sociale dimension** af bæredygtig udvikling skal fremmes, bl.a. baseret på resultaterne fra det Sociale Topmøde i København og gennem aktiv fremme af virksomheders ansvar. Behovet for at bekæmpe årsagerne til dårligt helbred, herunder miljømæssige årsager, blev understreget. Det samme gjorde behovet for effektiv og omkostningsbevidst adgang for alle til basale sundhedsydelser med henblik på at forebygge, kontrollere og behandle sygdomme, herunder HIV/AIDS. Tidligere opnået konsensus om **kvinders rolle** i bæredygtig udvikling, rettigheder og ligestilling blev fastholdt i handlingsplanen.

På COREPER-mødet den 25. september 2002 blev det besluttet, at Rådet for Generelle Anliggender og Eksterne Relationer på sit møde i november 2002 skal bedømme det foreløbige arbejde i andre rådsformationer i forbindelse med bl.a. opfølgningen på handlingsplanen fra Johannesburg-topmødet. Dette skal ske som forberedelse af DER i marts 2003, hvor resultaterne fra Johannesburg-topmødet skal behandles.

Formandskabet for Rådet for beskæftigelse, sociale forhold, sundhed og forbrugerbeskyttelse vil sende et brev til formanden for Rådet for generelle anliggender og eksterne relationer og informere om den planlagte opfølgning på Johannesburg-topmødet i Rådet for beskæftigelse, sociale forhold, sundhed og forbrugerbeskyttelse den 2. - 3. december 2002. Formandskabet vil på mødet den 8. oktober orientere Rådet om sine intentioner om at fremsende ovennævnte brev.

Formandskabet for Rådet for beskæftigelse, sociale forhold, sundhed og forbrugerbeskyttelse lægger op til, at der på Rådsmødet den 2. - 3. december 2002 vedtages rådsresolutioner vedrørende opfølgningen på Johannesburg-topmødet..

